

תלמידים חכמים בארץ החול

סיפורי שביעית

כתיבה: תמר זקס ורחל סלייטר

"השקדזה פורחת, ושמש פז זורחת. צפרים מראש
כל גג מבשרות את בוא החג..." שרו אביתר
ויהונתן בארגז החול.

"ט"ו בשבט הגיע - חג האילנות! ט"ו בשבט
הגיע - חג האילנות... "הצטרפו גם גילה
ואביגיל לשיחה.

"עוד מעט ט"ו בשבט. איזה כיף יהיה! נכין עם רנה
הגננת סלט פרות ונשתל פרחים בעציצים, אמר
יהונתן בשמחה.

"בשנה שעברה שמנו גרגרי חמום על צמר גפן רטב
בצלחת קטנה, נזכרה גילה. "אתם זוכרים שגדלו להם
עלים קטנים-קטנים ושרשים דקים?"

"אולי גם השנה נשתל פרחים בעציצים?" אמר יהונתן
בתקנה.

"הלואי!" ענתה גילה.

"נבקש מרנה הגננת. היא בודאי תסכים," אמרה
אביגיל.

"אני חושב שלא נוכל לשתל השנה פרחים
בעציצים," עמד אביתר ונער את החול
מרגליו.

"למה לא?" אמרה גילה ונעמדה מולו.
"השתילים ששתלנו בשנה שעברה נבלו כבר

מזמן, לא נשאר מהם כלום!"
"שכחתם שהשנה היא שנת שמטה. אסור לזרע
ולשתל. אסור בכלל לעבד בשדה," הסביר אביתר.
"אבל אנחנו לא עובדים בשדה. אנחנו רק שותלים
פרחים בעציצים," ענתה אביגיל, ומהרה עם
החברים אל רנה הגננת, שישבה ליד ארגז החול
והקשיבה להם ברב קשב.

"רנה," אמרו שלשתם במקלה.

"אולי נשתל גם השנה פרחים?"

"אסור!" התעקש אביתר. "כתוב שבשנת שמטה אסור
לזרע ולשתל."

"כל הכבוד לכלכם! אתם שואלים, מתוכחים ודנים
ממש כמו בבית המדרש. גם חכמים התלבטו בשאלה
הזאת," אמרה רנה. "נסתכל בחמש ונשיבוא רב הגן
ללמד אתכם, נשאל אותו אם בשנת שמטה מותר לשתל
שתיל בעציץ שנמצא בגן."

